

RECENSIE TRUE COPY

Smakelijk True Copy over meestervervalser Jansen ★★☆☆☆

Karin Veraart 5 augustus 2019, 19:12

Geert Jan Jansen in True Copy van Berlin. Beeld Koen Broos

Waarom moet iets echt zijn, als iedereen er hoe dan ook in gelooft? Waarom moet een schilderij écht door Picasso zijn geschilderd, wanneer men de vervalsing net zo prachtig vindt? Wat is echt en wat niet? Het zijn vragen die het Vlaamse gezelschap Berlin (theatermakers Bart Baele & Yves Degryse) opwerpt in de voorstelling *True Copy*.

Hierin staat Geert Jan Jansen centraal, meestervervalser, zoals wordt genoemd. De man die toen hij werd betrappt zestienhonderd schilderijen van uiteenlopende beroemde kunstenaars in zijn Franse kasteel had staan, de meeste ervan hemzelf geschilderd.

Jansen haalde meermalen het nieuws, recent ook met deze voorstelling, die een relletje in gang zette toen er een uit de Kunsthal vermiste Picasso zou zijn ontdekt. *Tête d'Arlequin* van door Jansen vervaardigd, op verzoek van Berlin in het kader van *True Copy*: het *fake news* werd er zo onderdeel van.

Jansen had daarvoor jarenlang een groot deel van de kunst bedot. Hij schilderde een werk niet zozeer na, hij schilderde eentje bij. In de reeks hooibergen van Claude Monet, hup, n hooiberg. Niet veel mensen schenen te weten hoeveel Monet ooit geschilderd had, vragen werden er nauwelijks gesteld. Iedereen had boter op z'n hoofd.

Om de hypocrisie in de kunstwereld is het Berlin niet te doen (deels wel een motief voor Jansen). In *True Copy*, dat zondag Nederlandse première beleefde tijdens het Bossche theater Boulevard, gaat het over veel meer: authenticiteit, identiteit en fake - thema's die het makersduo na aan het hart liggen waarmee ze spelen in hun voorstellingen. Op een manier die documentair lijkt of is, compleet met veel technisch vernuf ingezet beeld; maar sommige feiten kunnen zomaar overloftie, en je weet nooit waar precies.

True Copy heeft de vorm van een lezing: door Geert Jan Jansen zelf. Met veel smaak duikt hij in zijn eigen geschiedenis en heeft het premièrepubliek meteen mee. Op een wand zijn 'schilderijen geprojecteerd, eens in de zoveel tijd verdwijnt 'meester van het kunstje' erachter om een tekening te vervaardigen. Daar begin je als publiek toch weer te twijfelen over hoe dit nu precies in elkaar steekt, maar de (ware?) toedracht hier te verklappen, zou afbreuk doen aan de voorstelling.

True Copy heeft zo een aantal geslaagde kanten, al is ze misschien niet Berlins meest subtiel; er zijn ook voorspelbare en soms uitleggerige scènes, neem de veiling voor het publiek waaruit moet blijken hoe gretig wij reageren op iets (on-)echts. Dat is wat flauw en langdradig en doet vanzelf afbreuk aan dit verder zeker interessante project.

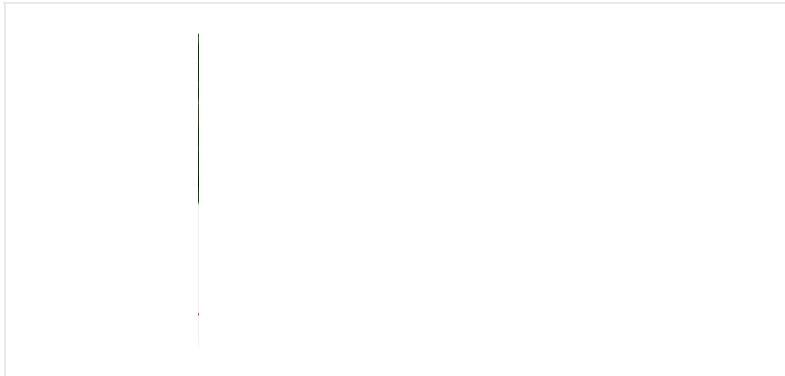

Geert Jan Jansen in *True Copy* van Berlin. Beeld Koen Broos

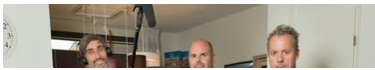

MEER OVER [GEERT JAN JANSEN](#) [KUNST, CULTUUR EN ENTERTAINMENT](#)
[KUNST EN ENTERTAINMENT](#) [TRUE COPY](#) [BERLIN](#) [KARIN VERAART](#)

Cultuur & Media

REPORTAGE [MAN BIJT HOND](#)

Met de terugkeer van *Man bijt hond* krijgen gewone mensen weer een gezicht op tv

TV-RECENSIE [ZOMERGASTEN](#)

Longarts **Wanda de Kanter** is in Zomergasten geen drammerige activist, maar een warmbloedige arts

REPORTAGE [INAUGURATIECONCERT](#)

Voor dirigent Kirill Petrenko staan de Duitsers massaal op: ongehoord

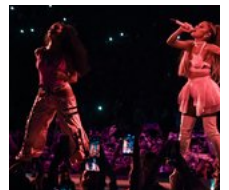
RECENSIE [FESTIVAL OUDE MUZIEK](#)

De **ziel van Napels** laat zich niet eenvoudig vangen tijdens *Festival Oude Muziek* ★★★★★☆

NIEUWS [CULTUUR](#)

Dichteres Anne Vegter nieuwe voorzitter **Akademie van Kunsten**

CONCERTRECENSIE [ARIANA GRANDE](#)

Ariana Grande le strak geregisseer af, maar blijft da. op afstand ★★

MEER CULTUUR & MEDIA